814/09

Den 2. marts 2009 blev i sag nr. 73.879:

xxxxxx xx xxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har bilforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager over selskabets ansvarsfordeling vedrørende et anmeldt færdselsuheld den 28/3 2007, hvori den forsikrede bil har været impliceret.

Selskabet har ligedelt ansvaret med henvisning til Færdselslovens § 18, stk. 4, vedrørende sammenløb af vognbaner, når der ikke er tale om motorvej, ligesom selskabet har henvist til Færdselslovens § 103, stk. 2, som fordeler ansvaret under hensyntagen til de begåede fejl.

Klageren har i sin skadeanmeldelse til selskabet af 30/3 2007 beskrevet hændelsesforløbet således:

> "Jeg kommer, og fletter ind på M. motorvej, fra H.vej.
> Jeg har kørt ca. 30meter på M. motorvej og trafiklyset blev rød, jeg bremser lidt fra 60 km/h til ca. 55-50/h.
>
> Jeg ligger på hjørne midtbane, da jeg skal fortsætte lige ud, da der er ca. 50-70 m fra lyskryds. Ca. 40-30m fra lyskryds, mærker jeg, at jeg blev ramt på venstre bagside.
>
> Jeg køre ind til højre side af 'O.vej' til tankstation og modparten gør det samme.
> Der blev ringet til politi, som kommer til stedet. De konstaterer at ikke var min skyld.
>
> De kigger på bilen og se at min venstre baglys er smadret og venstre skærm var bulet. Hvis der er spørgsmål kontaktet venligst politi eller det værkstedet der kiggede på bil."

2. 73.879

Selskabet anmodede på baggrund af et regreskrav fra modpartens selskab klageren om genfremsendelse af uheldsbeskrivelsen bilagt skitse, hvilket klageren fremsendte ved skrivelse af 27/10 2007.

Selskabet pålagde ved skrivelse af 6/11 2007 klageren den fulde skyld for uheldet med henvisning til, at hun havde foretaget vognbaneskift ind foran modparten og havde dermed forkortet dennes bremseafstand.

Modparten havde i sin uheldsbeskrivelse over for sit selskab anført, at klageren havde skiftet vognbane over fuldt optrukket linie, hvilket selskabet pointerede over for klageren ved skrivelse af 21/11 2007.

På baggrund heraf anførte klageren i skrivelse til selskabet af 27/11 2007, at der ikke var nogen fuldt optrukket linie på uheldsstedet, og hun fastholdt derfor, at modparten havde den fulde skyld for uheldet.

Selskabet indhentede efterfølgende rids over uheldsstedet fra N. Politi, hvilket bekræftede klagerens anbringende om, at der ikke var fuldt optrukne linier på uheldsstedet.

Da det endvidere fremgik af ridset, at begge parter havde fletteplig, da parterne havde afgivet modstridende forklaringer om hændelsesforløbet, og da der ikke var uvildige vidner, der kunne be- eller afkræfte klagerens beskrivelse af uheldet, ændrede selskabet sin afgørelse som meddelt ved skrivelse af 15/2 2008 til klageren, idet hver af parterne blev tillagt halv skyld, og klageren blev opkrævet halv selvrisiko.

Klageren var utilfreds med selskabets afgørelse og har i klage til nævnet af 21/4 2008 nedlagt påstand om, at modparten bliver pålagt den fulde skyld for uheldet og har til støtte herfor i supplerende redegørelse bl.a. anført:

> "I februar måned har jeg fået svar if. vedlagte kopi af 15.02.2008, at forsikringen ændrer afgørelse, at jeg bliver opkrævet 2121,00 kr. vedlagt kopi af 18.2.2008 fastholdt jeg stadigvæk ikke acceptere afgørelsen, at Forsikringen mener stadig der er uenighed mellem partnerne. P.E.T. mener stadig at der er fuldoptrukket linie if. vedlagt kopi af telefonskadeanmeldelse fra modparten af 9.11.2007, dog har politi vedlagt en tegning, som viser min forklaring, at der ingen fuldoptrukket linie er.

> På uheldets tidspunkt flettede jeg ikke bane, men jeg havde kørt ca.30 m i banen, mens modparten ikke holdt afstand og hastighed nok. Som jeg også har beskrevet jeg sendte d. 12.10.2008 og d.27.11.2008.
> Ud fra det kan jeg konstatere, at modparten slet ikke har nogen anelse om hvordan vejen er. Derfor vil jeg henvise til min tidligere beskrivelse af uheldet samt, hvor der vises at, der ingen fuldoptrukket linie er Politiets rids er derfor identisk med min forklaring af uheldet.
>
> Alka Forsikring svarede da if. vedlagte kopi af 27.2.2008, at de vil indhenter igen modpartens kommentarer.
>
> Jeg modtog derefter intet svar fra Alka Forsikring, men i april måned if vedlagt kopi af indbetalingskort af 3.4.2008 at jeg bliver opkrævet 2121,00+rykkergebyr 2x100,00 i alt 2321,00.
>
> Omfanget af skaden på min bil, synes jeg efter min mening også at bevise at modparten ikke overholdt bestemt afstand, derfor synes jeg at, modparten, P.E.T. skal påtage sig den fulde skyld for uheldet i det, normalt er jeg er meget opmærksom på vejen."

Selskabet har over for nævnet ved skrivelse af 9/7 2007 anført, at sagen endnu ikke er færdigbehandlet, idet man afventer modpartens svar på selskabets spørgsmål. Til støtte for ligedelingen af ansvaret har selskabet anført:

> "Vi skal imidlertid for god ordens skyld henvise til Færdselslovens § 103 stk. 2 og retspraksis i den forbindelse. Det fremgår af Færdselslovens § 103 stk. 2, at for så vidt angår tingskade forvoldt ved sammenstød mellem to motorkøretøjer sker der en fordeling af ansvaret under hensyntagen til de begåede fejl. Af bemærkningerne til loven samt retspraksis fremgår det, at såfremt de nærmere omstændigheder ved sammenstødet ikke kan klarlægges (hvis der f.eks. er uenighed om de faktiske omstændigheder og der ikke findes vidner) sker der en ligedeling af ansvaret.
>
> Derudover skal vi henvise til Ansvars- og Fordelingsreglerne (situation D3 og D4) sammenholdt både med klagers forklaring og med skaderne på de involverede biler, som indikerer, at skaden er sket ved sammenfletning eller vognbaneskift, hvilket som minimum pålægger klager halvdelen af ansvaret."

I sit endelige svar over for nævnet i skrivelse af 2/10 2008 har selskabet fastholdt sin ligedeling af ansvaret og har til støtte herfor bl.a. anført:

> "På luftfoto ses ikke umiddelbart fuldt optrukne linier. Selskabet har endnu ikke hørt fra modparten og det må formodes, at modparten ikke har til sinds at svare på selskabets yderligere opfordring til at belyse situationen, hvorfor selskabet i den konkrete sag er indstillet på at lægge klagers oplysninger til grund for vurderingen af sagen.
>
> Af Færdselslovens § 18 stk. 4 fremgår reglerne for sammenløb af vognbaner (når der ikke er tale om sammenfletning/accelerationsbaner til motorvej). Det ses af bemærkningerne til § 18 stk. 4, at princippet om gensidig hensyntagen er gældende, hvilket betyder, at de kørende (i begge de sammenløbende vognbaner) skal tilpasse deres kørsel på en sådan måde at de undgår at volde fare eller ulempe for hinanden.
>
> Klagers oplysning om, at modparten først rammer hende efter at hun har kørt 30 meter bestrides ikke, men det skal bemærkes, at 30 meters kørsel i forbindelse med sammenløb af

vognbaner på motorvej ikke er nok til, at klager kan anses for at have opfyldt sin del af den gensidige hensyntagen efter § 18 stk. 4. Standselængden ved 60 km/t. er til sammenligning 41 meter.

Vi må fortsat dog fastholde vores henvisning til Færdselslovens § 103 stk. 2, som statuerer, at for så vidt angår tingskade forvoldt ved sammenstød mellem to motorkøretøjer sker der en fordeling af ansvaret under hensyntagen til de begåede fejl. Af Ansvars- og Fordelingsreglernes situation D3 fremgår, hvorledes ansvaret fordeles i retspraksis når der er tale om kollision i forbindelse med sammenløb af vognbaner og/eller reduktion af vognbaner. Af D3 fremgår det, at ansvaret deles ligeligt mellem parterne."

Klageren har afslutningsvis ved skrivelse af 24/10 2008 til nævnet anført, at hun havde været nødsaget til at bremse ned, da hun havde kørt 30 meter på vejen, idet hun kunne se, at lyskrydset længere fremme viste rødt.

Nævnet udtaler:
Indledningsvis bemærker nævnet, at selskabet burde have beklaget den første afgørelse, som udelukkende og fejlagtigt havde lagt modpartens anbringende om fuldt optrukne linier til grund.

Efter sin gennemgang af sagen og selskabets efterfølgende ligedeling af ansvaret finder nævnet ikke at kunne kritisere, idet afgørelsen skønnes at være det gunstigste udfald, klageren kan opnå ved en retsafgørelse.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen